

A Study of the Female Protagonist's Lament in the Irangal Pathu (Ten Laments) of the Aingurunuru

Dr. N. Jayasutha,

Assistant Professor of Tamil, NGM College, Pollachi

Email – tamilamutha25@gmail.com

Abstract:

Literature is not merely a medium for reading; it is a profound reflection of life itself. As a mirror to human experience, it captures the nuances of existence in all its dimensions. In this light, Veerayuga Naayagan Vel Paari, a novel by Su. Venkatesan, emerges as a significant work that bridges the historical with the contemporary. Although the novel is a relatively modern form in the evolution of literary genres, it continues to draw depth, richness, and meaning from the legacy of ancient traditions. This study seeks to explore how the novel employs elements of nature—particularly flowers—to symbolize the primacy and spiritual depth of the inner life. Through a close reading, the research identifies and analyzes flowers such as the mayilai flower, panam flower, kanthal flower, irupai flower, alaripoo, mullipoo, koothali flower, vengai flower, thalai flower, aeruzham flower, kongu flower, eruvai flower, and kamukup flower. Each of these is examined not only for its botanical identity but also for its metaphorical and cultural significance within the narrative. Ultimately, this study illustrates how nature—through floral imagery—serves as a vital conduit for expressing emotional, spiritual, and philosophical themes in the novel.

Keywords: Mullipoo Flower, Koothalimalar Flower, Erulham Flower, Gongbu Flower, Eruvai Flower

ஐங்குறுநூற்றில் தலைவியின் இரங்கல் மொழி: இரங்கல் பத்துப் பாடல்கள் வழி ஓர் ஆய்வு முனைவர் நஜேயசுதா,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், என்.ஜி.எம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி,

சுருக்கம்: சங்க இலக்கியம், தமிழர்களின் அக வாழ்வியலையும் புற வாழ்வியலையும் நுட்பமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது. குறிப்பாக அகத்திணைப் பாடல்கள் தலைவன் தலைவியரின் காதல் உறவின் பல்வேறு கட்டங்களையும் உணர்வு நிலைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு, ஒவ்வொரு திணைக்கும் நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்திணைகளைப் பற்றிப் பாடுகிறது. இதில் நெய்தல் திணைக்குரிய இரங்கல் பத்துப் பாடல்கள், தலைவன் பிரிந்த தலைவியின் துயரத்தையும் ஏக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தும் இரங்கல் மொழியைக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாகப் பெண்

என்பவள் பேதை என்றும் மென்மையானவள் என்றும் இலக்கியங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டாலும், பிரிவின் துயரம் அவளது மொழியில் பல்வேறுபட்ட உணர்வு வெளிப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, ஐங்குறுநூற்றில் உலோசனார் பாடிய இரங்கல் பத்துப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் இரங்கல் மொழியின் இயல்புகள், வெளிப்பாட்டு முறைகள், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இலக்கிய உத்திகள் (உள்ளுறை, இறைச்சி) ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து, பிரிவின் துயரத்தை வெளிப்படுத்தும் அவளது மொழியாடலின் நுட்பங்களைப் புலப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

முக்கியச் சொற்கள்: ஐங்குறுநூறு, தலைவி, இரங்கல், பிரிவு, நெய்தல் திணை, இரங்கல் பத்து, உலோசனார், சங்க இலக்கியம், மொழி, உள்ளுறை, இறைச்சி.

1. அறிமுகம்

சங்க இலக்கியம் காட்டும் தலைவன் - தலைவி உறவு என்பது தனிமனித உணர்வுகளின் ஆழமான வெளிப்பாடாகும். அகத்திணைப் பாடல்கள் காதல் வாழ்வின் பல்வேறு கட்டங்களான புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் ஆகியவற்றைச் சூழ்நிலைக்கேற்பப் பேசுகின்றன. இதில் 'இரங்கல்' என்பது நெய்தல் திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் கருப்பொருட்களும் துணைநிற்க, தலைவன் பிரிந்து சென்ற காலத்துத் தலைவி படும் துயரத்தைக் குறிக்கும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் திணைவாரியாகப் பாடல்களைத் தொகுத்த ஐங்குறுநூறு, ஒவ்வொரு திணைக்கும் நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்து புலவர்களால் பாடப்பட்டது. நெய்தல் திணைப் பாடல்களை உலோசனார் புனைந்துள்ளார். இந்த நூறு பாடல்களில் இரங்கல் பத்து, தலைவியின் பிரிவுத் துயரத்தை மையமாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட பத்து (அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட) பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

சங்க இலக்கியப் பெண் பாத்திரங்கள் பொதுவாக நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு ஆகிய குணங்களின் உறைவிடமாகப் பேசப்பட்டாலும், காதல் வாழ்வின் நெருக்கடியான தருணங்களில் அவர்களின் உணர்வுகள் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. பிரிவின் துயரம் தலைவியின் இயல்பான மென்மைத் தன்மையைக் குலைத்து, அவளது மொழியில் ஆற்றாமை, ஏக்கம், வருத்தம், புலம்பல், இயற்கையிடம் முறையிடுதல் போன்ற பல்வேறு உணர்வு நிலைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கட்டுரை, ஐங்குறுநூற்றின் இரங்கல் பத்துப் பாடல்களின் வழி, தலைவியின் பிரிவுத் துயரத்தை அவள் எத்தகைய மொழிநடையிலும், எந்தெந்த வெளிப்பாட்டு முறைகளிலும், என்னென்ன இலக்கிய உத்திகளைக் கையாண்டு வெளிப்படுத்துகிறாள் என்பதை ஆராய்வதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

2. இரங்கல் திணையின் இயல்பும் நெய்தல் நிலமும்

அகத்திணைக் கோட்பாட்டின்படி, இரங்கல் திணை நெய்தல் நிலத்திற்குரியது. நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும். இங்கு வாழ்வோர் பரதவர். இரங்கல் திணையின் பெரும்பொழுது

மாலைப் பொழுதும் இளவேனிற்காலமும். கருப்பொருட்கள் கடல் பறவைகள் (நாரை, அன்னம்), உப்பு விளைத்தல், மீன் பிடித்தல், அடும்பு, தாழை போன்ற கடலோரத் தாவரங்கள். இப்பொருட்கள் பெரும்பாலும் தலைவியின் பிரிவுத் துயரத்திற்கும் ஏக்கத்திற்கும் குறியீடுகளாக அமைகின்றன. மாலைப் பொழுது, பகல் முடிந்து தனிமை வரும் நேரம் என்பதால், பிரிந்த தலைவிக்கு அது துயரத்தை அதிகரிக்கும் பொழுதாகிறது. கடலின் அலைகள் ஓயாது ஒலிப்பது தலைவியின் மனத்துயரத்தின் குறியீடாகக் காட்டப்படுகிறது. நாரை தன் துணையோடு இரை தேடுவது தலைவியின் தனிமையைப் பெரிதாக்குகிறது. இவ்வாறு நெய்தல் திணையின் ஒவ்வொரு கூறுகளும் தலைவியின் இரங்கல் உணர்வை வெளிப்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் துணை புரிகின்றன. இரங்கல் பத்து, இந்த நெய்தல் திணைச் சூழலில் தலைவியின் துயரம் விரிவடையும் விதத்தைப் பேசுகிறது.

பெண் என்பவள் பேதை தான், அறிந்தும் அறியாப் பெண்ணாகவே மொழிபவளாக இருக்கின்றாள். பொதுவாகப் பெண்களை மென்மையானவர்கள் என்ற கருத்திலேயே இலக்கியவாதிகள் இலக்கியங்களில் படைத்துள்ளனர். சங்கம் தொட்டு இக்காலம் வரையில் பெண்களுக்குப் பல கோணங்களில் துன்பம் தருகின்ற இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் பெண் தன் உணர்வு நிலையில் மாறுபட்ட மொழியாடல்களைக் கையாண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அவ்வகையில் ஐங்குறுநூற்றின் இரங்கல் பத்தில் தலைவனைப்பிரிந்த தலைவியின் இரங்கல் மொழியை ஆராயும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

3. இரங்கல் பத்தின் அமைப்பு

ஐங்குறுநூற்றில் நெய்தல் திணைப் பாடல்களைப் பாடியவர் உலோசனார். இரங்கல் பத்து என்பது இவரால் பாடப்பட்ட நெய்தல் பாடல்களில், இரங்கல் என்னும் ஓரங்கத்தைக் குறிக்கும் பத்து (அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட) பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இந்த பாடல்களில் தலைவியின் பல்வேறு இரங்கல் நிலைகள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. சில பாடல்களில் தலைவி தோழியிடம் தன் துயரத்தைக் கூறி புலம்புவாள். சிலவற்றில் தன் நெஞ்சிடமோ அல்லது இயற்கைப் பொருட்களிடமோ (நாரை, கடல், மாலை) முறையிடுவாள். மேலும் சில பாடல்களில் தலைவனின் பிரிவால் ஏற்படும் உடல் மாற்றங்களையும் மன வேதனைகளையும் கூறுவாள். ஒவ்வொரு பாடலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில், ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இரங்கல் மொழி:

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி துன்பப்பட்டும் ஏக்கப்பட்டும் தன்நிலை மறந்து இரங்கிப் பிதற்றுகிறாள். சங்க இலக்கியத்தில் இரங்கல் என்பது,

'அழுதல், உருகல், ஒலித்தல், பரிதவித்தல்' என (யாழ்ப்பாண அகராதி -1 ப.102) விளக்கம் தருகிறது.

இப்பொருளின் அடைப்படையில் தலைவி தன் துன்பத்தை வெளிப்படுத்துபவளாக உள்ளாள். சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் இன்றி உரிப்பொருள் மட்டுமே அமையும் பாடல்களும் உண்டு. முதலும் கருவும் இன்றிப் பாடல் அமையலாம். உரிப்பொருளின்றிப் பாடல் அமையாது. உரிப்பொருளே பாடலின் அடிப்படையாகிறது.

பெண்ணின் உணர்வு நிலையை மையப்படுத்தியே உரிப்பொருள் அமைகிறது. பிரிந்த தலைவனை எண்ணிப்பார்த்து பிரிவாற்றாது துன்பப்பட்ட நிலையில் அது பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமாகிறது. தலைவனும் தலைவியும் துன்பமின்றிக் கூடியிருத்தலே புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமாகிறது. பொருள் தேடச் சென்ற கணவனுக்காக் காத்து இல்லத்தில் பசலை நோயால் மெலிந்து இருத்தல், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமாகிறது. பொருள்தேட மலை, கடல் வழிச்சென்ற தலைவனின் நிலை குறித்து தலைவிக்கு ஏற்படும் ஏக்கம் இரங்கலாகிறது. இதனை உணர்த்தும் வகையில் தான் தொல்காப்பியர் உரிப்பொருள் குறித்து,

'புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்

ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை

தேருங்காலைத் திணைக்குரிப பொருளே." (தொல்காப்பியம். அகம்.13) எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விலக்கணத்தின் படி ஐந்திணை அடிப்படையில் பெண்ணை மையமிட்டு உரிப்பொருள் அமைகின்றது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தன் துன்பத்தை மனஉணர்வின் அடிப்படையில் இரங்கிப் பேசுகின்றாள்.

பிரிவு ஆற்றாமையால் அன்பில்லா மாக்கள்:

பிரிவாற்றாமை குறித்து,

“பிரிவாற்றாமை என்பது தலைவன் பிரிந்து போவதைச் சகிக்க ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமை. இது கணவன் ; தன்னை விட்டுப் பிரிந்து போவதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத மனைவியின் மனநிலையைச் சொல்லுவது” (நாமக்கல் ; இராமலிங்கம்); என்கிறார்.

அன்பின் உயர்ந்த நிலை பிரிவில் தான் தெரியும். தலைவனின் பிரிவைத் தாங்காது தலைவி புலம்புகின்றாள். பொருள் தேடும் பணியின் காரணமாக தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிய நேரிடுகிறது. நல் வாழ்க்கைக்காக பிரிவினை மேற்கொள்கிறான். இதை அறிந்தவளாகத் தான் அப்பெண் உள்ளாள். ஆனால் மனம் பேதலிக்கின்றது, அதனால் பல விதமாக எல்லோரையும் பழித்து மொழிகின்றாள். ஆம்!,

தலைவனின் பிரிவை ஆற்றாத தலைவி இயற்கையையும், விலங்குகளையும் அன்பும் பண்புமில்லாதவை என பழித்து மொழிகிறாள். கோபம் வந்த இடங்களில் கண்டோரையெல்லாம் திட்டியும் குறைகூறியும் பேசுவதைப் போல தலைவி பேசுகின்றாள்.

“குன்று கெழு கானத்த பண்பு இல் மாக் கணம்

கொடிதே காதலிப் பிரிதல்”(ஐங்.332)

விலங்குகள், இந்த கொடிய மலையுடைய காட்டில் தனித்து வந்த தலைவரைத் தடுத்திருக்கலாம் என்று பேதை மனம் பேசுகின்றது. ஐந்தறிவு உடைய விலங்கினமாக இருந்தாலும் அது தன் துணையின்றி வாழ்தல் இல்லை என்பதை உணர்ந்து தலைவன் திரும்பி வரமாட்டானா? என்ற பெண்ணின் ஏக்கம் இங்கு பதிவாகின்றது. ஐந்தறிவு உடைய பெண்குரங்கு, தன் துணை இறந்துவிட வாழ விரும்பாமல் மலையின் உச்சிக்குச் சென்று உயிர் விடுகின்ற காட்சியை சங்கப்பாடல் விளக்குகின்றது. இதுபோலத் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வேதனைக்குள்ளாகின்றாள்.

4. தலைவியின் இரங்கல் மொழியின் இயல்புகள்

இரங்கல் பத்துப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் மொழி பல்வேறுபட்ட இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. பொதுவாக மென்மையானவளாகக் கருதப்பட்டாலும், பிரிவின் வலி அவளது மொழியில் ஆற்றாமையையும், நேரடியாகத் துயரத்தைப் பேசும் தன்மையையும் ஏற்படுத்துகிறது.

- **நேரடியான துயர வெளிப்பாடு:** தலைவி தன் பிரிவுத் துயரத்தை நேரடியாகவே பல பாடல்களில் வெளிப்படுத்துகிறாள். உறக்கமில்லாத இரவுகள், மெலிந்த உடல், மாறும் நிறம் (பசலை), உண்ண முடியாமை போன்ற உடல் மற்றும் மன வேதனைகளை அவள் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறாள். "யான் உறங்கேன்", "பசலை பாய்ந்தது" போன்ற சொற்றொடர்கள் இதனை உணர்த்தும்.
- **தோழியிடம் புலம்புதல்:** சங்கப் பாடல்களில் தலைவியின் தோழி அவளது உற்ற துணையாவாள். தன் துயரங்களைத் தலைவி தோழியிடம் மனம் விட்டுப் பேசுவாள். இரங்கல் பத்துப் பாடல்களிலும் தலைவி தோழியிடம் தன் நிலையை எடுத்துரைத்து புலம்புகிறாள். தலைவன் வராததற்குக் காரணம் என்ன என்று வினவுதல், அவன் வாக்குறுதி தவறியதைக் கூறி வருந்துதல் போன்ற வெளிப்பாடுகள் தோழியிடம் பேசும்போது அமைகின்றன. இது தலைவியின் பாரத்தைப் பகிரும் ஒரு மொழியாடலாக அமைகிறது.
- **நெஞ்சிடமும் இயற்கையிடமும் பேசுதல்:** சில பாடல்களில் தலைவி தன் நெஞ்சிடமே பேசுவாள். நெஞ்சம் ஏன் தலைவனிடம் செல்லவில்லை, அது ஏன் என்னைப் போலவே வருந்துகிறது என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வாள். மேலும், நெய்தல் நிலத்துக் கூறுகளான கடல், மாலை, நாரை போன்ற அஃறிணைப் பொருட்களிடமும் அவள் பேசுவாள். கடலின் ஒலி தன் துயரைக் கூட்டுவதாகவும், மாலைப் பொழுது கொடியதாகவும், நாரை தன் துணையுடன் இருப்பதைப் பார்க்கத் தனக்குத் துயரமாகவும் இருப்பதாகக் கூறுவாள். இது அவளது தனிமையையும், துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஆள் இல்லாத நிலையையும்

குறிக்கும் ஒரு மொழியாடலாகும். இயற்கையைப் பார்த்து வினவுதல், சபித்தல், தன் துயரைக் கூறுதல் போன்ற வெளிப்பாடுகள் இங்கு காணப்படும்.

- **உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சிப் பயன்பாடு:** சங்க அகப்பாடல்களின் தனிச்சிறப்பே உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சிப் பொருட் பயன்பாடுதான். இரங்கல் பத்து பாடல்களிலும் உலோசனனார் இவற்றைப் பயன்படுத்தி தலைவியின் இரங்கல் மொழியை மேலும் ஆழப்படுத்துகிறார்.
 - **உள்ளுறை:** கருப்பொருட்கள் தலைவியின் அகநிலை உணர்வை குறிப்பாக உணர்த்துவது உள்ளுறை. எடுத்துக்காட்டாக, கடலில் அலைகள் ஓயாது ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தலைவி கூறுவது, அவளது மனத்தில் எண்ணங்களும் துயரமும் ஓயாது எழுவதைக் குறிப்பாக உணர்த்தும். நாரை தன் துணையோடு இரை தேடிச் செல்வது, தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து சென்ற துயரத்தை அதிகரிக்கும்.
 - **இறைச்சி:** தலைவன் தலைவியர் அல்லாத பிறர் அல்லது பிற பொருட்களின் நிகழ்வுகள்/செயல்கள் தலைவன் தலைவியர் உறவின் ஒரு தன்மையைக் குறிப்பாக உணர்த்துவது இறைச்சி. எடுத்துக்காட்டாக, கடலருகே உலர்ந்த காணப்படும் உப்பளம், தலைவி படும் வறுமையையோ அல்லது பிரிவுத் துயரால் அவளது வாழ்வு வறண்டு போனதையோ உணர்த்தலாம். இத்தகைய உத்திகள் தலைவியின் நேரடி மொழியாடலுக்கு மேலும் ஒரு பரிணாமத்தைச் சேர்க்கின்றன. அவளது துயரம் வெறும் புலம்பலாக அமையாமல், இயற்கையோடு இயைந்த ஆழமான உணர்வாக வெளிப்படுகிறது.
- **வினாக்களும் அணிநலன்களும்:** தலைவி பல நேரங்களில் வினாக்களை எழுப்புவாள். "அவர் வருவாரோ?", "இந்தப் பசலை என்னை விட்டு நீங்குமோ?" "என் நெஞ்சம் ஏன் இப்படித் துயருறுகிறது?" போன்ற வினாக்கள் அவளது ஏக்கத்தையும் நிச்சயமற்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும். மேலும், தற்குறிப்பேற்ற அணி (இயற்கைப் பொருள் தன் செயலிலிருந்து மாறித் தலைவியின் துயரத்திற்கேற்ப செயல்படுவது போலக் கூறுதல்), உவமை போன்ற அணிநலன்களும் அவளது இரங்கல் மொழியை அழகுபடுத்தப் பயன்படுகின்றன.
- **மாறுபட்ட உணர்வு நிலைகள்:** தலைவியின் இரங்கல் மொழி ஒரே சீராக இருப்பதில்லை. அது பிரிவின் பல்வேறு கட்டங்களுக்கேற்ப மாறும். தொடக்கத்தில் ஏக்கம், பின்னர் வருத்தம், சில நேரங்களில் தலைவன் மீது லேசான கோபம், இயற்கையின் மீது வெறுப்பு, ஆற்றாமை, இறுதியில் ஒருவித விரக்தி அல்லது தவிப்பு எனப் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளை அவளது மொழி வெளிப்படுத்தும். இது பெண் என்பவள் ஒரே சீரான உணர்வு கொண்டவள் அல்ல, சூழ்நிலைக்கேற்ப அவளது உணர்வுகளும் மொழியாடல்களும்

மாமும் என்பதைக் காட்டுகிறது. பேதைமையாகத் தெரிந்தாலும், பிரிவின் வலி அவளுக்குப் பல்வேறு உணர்வு வெளிப்பாடுகளைத் தூண்டுகிறது.

பறவைகளைப் பேசுதல்:

தலைவன் செல்லும் வழியே பறவையினங்கள் நிறைந்திருக்குமாம். அப்பறவைகள் தலைவனை அக்காட்டின் வழியே செல்லவிடாமல் தடுத்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகின்றார்கள். பறவையினங்களும் தன் துணையோடு தான் என்றுமே வாழும் தன்மையுடையதாம். ஆகவே அதனைக்கண்ட தலைவன் தலைவியை உணர்ந்து பிரிவினைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்கின்ற தலைவியின் மொழியாகின்றது.

“கல்லுடை நல் நாட்டுப் புள்ளினப் பெருந்தோடு

யாம் துணை புணர்ந்து உறைதும்

யாங்குப் பிரிந்து உறைதி? என்னா தவ்வே?”(ஐங்குறுநூறு.பா.333)

மேலும்,

“துணை பிரிந்து வாழாப் பறவை”(குறுந்தொகை.57)

இவ்வரிகளும்,; அஃறிணை உயிரினங்களான பறவையினங்கள் தன் துணையின்றி வாழ்வதில்லை. தலைவியைப் பிரிந்து எவ்வாறு வந்தீர்? வாழ்வீர்? என்று கேட்கவில்லையோ? என்று சிறுபிள்ளைத் தனமாகக் கேட்பதையும் காணமுடிகின்றது.

களவு-கற்பு:

சங்க இலக்கியத்தில் ஆணும் பெண்ணும் திருமணத்திற்கு முன் வீட்டாருக்குத் தெரியாமல் சந்தித்துப் பழகுவது களவு எனப்பட்டது.

திருமணம், “களவு வெளிப்படும் முன்னரோ வெளிப்பட்ட பின்னரோ பெற்றோர் ; உடன்பட்டும், உடன்படாமலும் திருமணம் நடைபெறும்” (பக்தவச்சல பாரதி- மானிடவியல் கோட்பாடுகள்.பக்.136) என்று குறிப்பிடுவதோடும்,

தொல்காப்பியர் திருமணம்; குறித்து,

“ கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணர்” (தொல். நூற்பா.140) இதில் கரணம் எனப்படுவது திருமணம் என்கிறார்.

கரணம் என்பதற்கு ப.சரவணன் “ஆண்கள் பெண்களையோ பெண்கள் ஆண்களையோ ஏமாற்றாமல் இருப்பதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ‘கரணம்’ என்ற திருமணம்” (சங்ககாலம்.பக்66) என்கிறது.

தலைவி களவுக்காலத்தில் தலைவன் சொன்னவையெல்லாம் கற்புக்காலத்தில் ; நடைபெறாது போகவே தலைவி ஏமாற்றம் அடைகின்றாள். தன்னை விட்டுப் பிரிய மாட்டேன் என்று சொன்ன சொல் இன்று நிலையில்லாத பொருளைத் தேட என்னை விட்டு பிரிந்து சென்றார், தலைவியின் பிரிவை எண்ணாது சென்றதை,

“ பேதை நெஞ்சம் பின் செல

சென்றோர் கல்லினும் வலியர் மன்ற” (ஐங்குறுநூறு.334

தலைவனின் பிரிவினால் தலைவி தலைவனின் நெஞ்சம் கல்லைப் போன்றது, இரக்கம் இல்லாதவன் என்று மொழிகின்றாள். மேலும்,

“ பிரியலர் போலப் புணர்ந்தோர் மன்ற

நின்றது இல் பொருட்பிணி முற்றிய”(ஐங்குறுநூறு.336)

என்ற பாடல் வரிகளும் களவுக்காலத்தில் பிரிய மாட்டேன் என்றதும் கற்புக்காலத்தில் பிரிந்து சென்றதையும் விளக்குகின்றது. இங்கு பிரிவு என்பது பொருள் தேடச்செல்வது.

தலைவியின் வெளிப்பாடு:

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றவிடத்து துன்பத்தையும் இரக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

தலைவி மகப்பேறு அடைந்தமையால் தலைவியின் உடலழகு நீங்கப் பெற்றவளாகிறாள். அதனால் தலைவனுக்கு பேய் போன்று தோன்றியதனால் தான் புதல்வனைக் காண வேண்டும் என்ற ஆசையும் இல்லாமல் ; தடுத்து நிறுத்திய பரத்தையரிடமே செல், இங்கு வராதே என்று கோபம் கொள்ளும் தலைவியின் மனநிலையையும் காணமுடிகின்றது.

தலைவிக்கு எப்பொருளின் மீதும் ஆசையில்லை. தன் துணைவன் உடனிருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு நிலைமட்டுமே ஓங்குகின்றது ; இக்காலம் வரையிலும் அது மெய்யாகத்தான் உள்ளது. ‘கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் கணவன்’ என்றல்லவா? நாணல்புல் போன்று வலைந்து அனுசரித்து போகக்கூடியவளாகத்தான் வாழ்கிறோம். என்ன தான் பெண் மொழிந்தாலும் அது மௌன மொழியாகின்றது.

5. இரங்கல் பத்துப் பாடல்களின் வழி ஓர் ஆய்வு (உதாரண விளக்கம்)

(குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் பாடல்களை நேரடியாக மேற்கோள் காட்டாமல், பாடல்களின் பொதுவான உள்ளடக்கத்தை விவரித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. ஒரு முழுமையான ஆய்வுக் கட்டுரை குறிப்பிட்ட பாடல்களை மேற்கோள் காட்டி ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.)

இரங்கல் பத்துப் பாடல்களில் முதலாவது பாடல் பொதுவாக நெய்தல் நில வருணனையுடன் தொடங்கி, தலைவியின் துயர நிலையை உணர்த்தும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பாடலில் மாலைப் பொழுதில் கடலருகே தன் நெஞ்சோடு தலைவி பேசும் காட்சி அமையலாம். அலைகள் ஒலிக்கும் விதத்தைக் கூறி, அது தன் துயரத்தைக் கூட்டுவதாகக் கூறுவாள். இங்கு கடலின் அலைகள் ஓயாத தலைவி மனத்துயரத்திற்கு உள்ளுறை. நெஞ்சைப் பார்த்துப் பேசுவது அவளது தனிமையையும், துயரத்தைப் பகிர ஆள் இல்லாத நிலையையும் குறிக்கும்.

மற்றொரு பாடலில், தலைவி ஒரு நாரையைப் பார்த்துப் பேசுவாள். நாரை தன் துணையோடு பறந்து செல்வதைக் காண்பது தனக்கு வேதனையாக இருப்பதாகவும், தன் தலைவன் ஏன் வரவில்லை என்றும் நாரையிடம் வினவுவாள். இங்கு நாரையின் துணையின்பம் தலைவியின் தனிமைத் துயரத்தை அதிகரிப்பதால், நாரை இரங்கல் உணர்வின் குறியீடாகிறது. நாரையிடம் பேசுவது என்பது ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடு.

வேறொரு பாடலில், தலைவியின் உடல் மாற்றங்களைப் பேசலாம். பசலை பாய்ந்ததையும், வளையல்கள் கழன்றதையும், உறக்கம் அற்றுப் போனதையும் அவள் நேரடியாகக் கூறுவாள். இம் மொழி அவளது துயரத்தின் நேரடிச் சித்திரம். இது பெரும்பாலும் தோழியிடம் கூறப்படும் மொழியாக அமையும்.

மேலும் சில பாடல்களில், தலைவன் பிரிந்து சென்ற வழி அல்லது அவன் கொடுத்த வாக்கை நினைத்து வருந்துவாள். அவன் சொன்ன காலக்கெடு முடிந்தும் வராததால் ஏற்படும் ஏமாற்றத்தையும் துயரத்தையும் அவளது மொழி வெளிப்படுத்தும்.

இவ்வகையில், இரங்கல் பத்தின் ஒவ்வொரு பாடலும் தலைவியின் இரங்கல் உணர்வின் ஒவ்வொரு கோணத்தை, ஒவ்வொரு மொழியாடல் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறது. நேரடிப் புலம்பல் முதல், உள்ளுறையால் உணர்த்தப்படும் ஆழமான துயரம் வரை அவளது மொழி விரிவடைகிறது.

6. முடிவுரை

ஐங்குறுநூற்றில் உலோசனார் பாடிய இரங்கல் பத்துப் பாடல்கள், தலைவன் பிரிந்த தலைவியின் இரங்கல் மொழியின் பல்வேறு பரிமாணங்களைச் சிறப்பாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. பெண் என்பவள் பொதுவாக மென்மையானவளாகவும், பேதையாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டாலும், பிரிவின் துயரம் அவளது மொழியில் ஆழ்ந்த உணர்வுகளையும், சிக்கலான வெளிப்பாடுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதனை இப்பத்து பாடல்களின் ஆய்வு உணர்த்துகிறது.

தலைவியின் இரங்கல் மொழி என்பது வெறும் புலம்பல் அன்று. அது தன் துயரத்தை நேரடியாகக் கூறும் துணிவு, தோழியிடம் மனம் திறக்கும் நம்பிக்கை, இயற்கையிடமும் தன் நெஞ்சிடமும் பேசும் தனிமையின் வெளிப்பாடு, உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சி மூலம் துயரத்தின் ஆழத்தையும்

சூழலையும் குறிப்பாக உணர்த்தும் நுட்பம் எனப் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. நெய்தல் நிலத்தின் கருப்பொருட்கள் அவளது துயரத்திற்குப் பின்னணியாகவும், குறியீடுகளாகவும் அமைந்து மொழியின் வீரியத்தை அதிகரிக்கின்றன.

ஆகவே, ஐங்குறுநூற்றின் இரங்கல் பத்துப் பாடல்கள் வழி ஆராயும்போது, தலைவியின் இரங்கல் மொழி என்பது பிரிவின் வேதனையை ஆற்றாமையுடனும், அதே சமயம் இலக்கியச் செழுமையுடனும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு சிறப்பான மொழியாடலாக அமைகிறது. இது சங்கப் பாடல்களில் பெண் பாத்திரங்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுத் திறனை உணர்த்தும் சான்றுகளுள் ஒன்றாகும்.

சான்றாதாரங்கள்:

1. ஐங்குறுநூறு
2. சங்ககாலம் - ப.சரவணன்
4. தொல்காப்பியம்
5. மானிடவியல் கோட்பாடுகள்- பக்தவச்சல பாரதி
6. யாழ்ப்பாண அகராதிLicense

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).